

Állásbörze fogyatékkal élőknek

Több mint félszázan kerestek munkahelyet

Fotó: Alpha Transilvană Alapítvány

Mintegy félszáz munkát kereső személy vett részt szerdán az állásbörzén, amit a felnőtt fogyatékkal élő személyeket felkaroló Alpha Transilvană Alapítvány Atrium Központja a Maros Megyei Mun-

kaerő-foglalkoztatási Ügynökséggel együttműködve szervezett sérültek számára.

Menyhárt Borbála

Tíz cég képviseltette magát a fogyatékkal élő személyeknek szervezett állásbörzén a marosvásárhelyi Mihai Eminescu Ifjúsági Házban

(Folytatás a 2. oldalon)

Költők estje a 30. marosvásárhelyi könyvvásáron

Az együttlét házigazdája, André Ferenc a felvidéki Csehy Zoltánnal, az idén első alkalommal kiosztott Kovács András Ferenc Költészeti Díj nyertesével, a szatmári születésű, Marosvásárhelyen nevelkedett Láng Orsolyával, a szintén Szatmárnémetiből származó, Magyarországon élő, elsőkötetes Locker Dáviddal és a vásárhelyiek körében (és nem csak) jól ismert Markó Bélával járta körbe a költői útkeresések lehetőségeit.

3.

Műfaji átjárások, tematikus összecsendések a VI. Gra-fo-media Szalonban

Az ország 14 megyéjéből és 7 más államból – Amerikai Egyesült Államok, Anglia, Dánia, Magyarország, Moldovai Köztársaság, Németország, Svédország – neveztek be a tárlatra művészek, szám szerint ötvenöt, és négy meghívott alkotó is küldött a maga autonóm művészetéje jegyében készült munkákat.

4.

Zománcvarázs Birtalan Éva kiállításán

Másfél évtizedre tekint vissza, pályája valamennyi szakaszáról, fontosabb alkotásáról felmutat valamit a tárlat.

5.

Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktométerrel végezzük (kellemetlen pupilatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 182-184. sz. (Fortuna). Tel: 0265/265-205
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/212-212
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282, 0742-100-323

ABSZTINENCIA

NOVEMBER

30

7:45 7:05
16:37 16:37

A nappal hossza:
8 óra 52 perc

SZOMBAT

Ma **ANDRÁS**,
holnap **ELZA**, hétfőn **MELINDA** napja

Az év **335.** napja,
hátravan 31 nap

IDŐJÁRÁS

Többnyire borús

Hőmérséklet:
max.: 6 °C
min.: 2 °C

naptár

Isten éltesse!

ELZA: az Elisabeth német rövidüléséből származik.

MELINDA: ezt a nevet adta Bánk bán feleségének D'Ussieux francia író egy elbeszélésében, és Katona József innen vette át a Bánk bán c. drámájához.

VALUTAÁRFOLYAM
BNR: 2024. november 29.

1 €	4,9771 lej
1 \$	4,7129 lej
100 Ft	1,2074 lej
1 g arany	403,3744 lej

ELŐFIZETÉS

A SZERKESZTŐSÉGBEN IS!

Elfogadunk előfizetést lapunkra a következő hónapra a Népújság szerkesztőségében: Marosvásárhely, Dózsa György utca 9. szám, 2. emelet, 72-es iroda, naponta 9–14 óra között, szombat – vasárnap zárva.

Tel. 0265/268-854.

Bocskey Vince szobrászművészt köszöntik

Szovátán a református egyházközség, a Bernády Közművelődési Egylet és a Székelyföld kulturális folyóirat szerkesztősége szervezésében december 6-án 18 órakor közönségtalálkozóra és könyvbemutatóra kerül sor. Az *Ablakomon benéz az ősz* című interjúkötetet, melyben jeles szovátai személyiségekkel készült interjúk is vannak, a szerző, Székely Ferenc mutatja be. A Székelyföld decemberi lapszámát Mirk Szipónia-Kata szerkesztő ismerteti. Meghívott Bocskey Vince szovátai szobrászművész, Szováta város díszpolgára, akit 75. születésnapja alkalmából köszöntenek. Beszélgetőtársa Székely Ferenc publicista, néprajzi író. Az esemény helyszíne a szovátai református egyházközség gyülekezeti terme (Fő út 120. sz.).

Megemlékezés Pápai Páriz Ferenc orvosdoktori értekezésének és doktorrá avatásának 350. évfordulóján

Az idén ünnepeljük Pápai Páriz Ferenc erdélyi magyar orvos bázeli orvosá avatásának 350. évfordulóját. A 17. században Magyarországon nem volt orvosképzés, a magyarországi és erdélyi hallgatók számára a külföldi egyetemek látogatása (a peregrináció) adott lehetőséget protestáns teológiai, jogi és orvosi tanulmányokra. Pápai Páriz Ferenc kivételes tehetségét és elismertségét jelzi, hogy 1675 tavaszán a Bázeli Egyetemtől oktatói (assessor) ki nevezést kapott. A fiatal orvost viszont más tervek vezették: 26 évesen hazajött Bázeltől, és négy évtizeden át a nagyenyedi kollégium tanáraként szolgált.

Az orvosá avatás előfeltétele volt, hogy a jelölt felkészültségét vizsgákon igazolja, majd diplomamunkáját nyilvános vitán védje meg (dissertatio inauguralis medica, disputatio medica). Pápai Páriz Ferenc 1674. október 9-én megvédett diplomamunkájában három nőgyógyászati esetet mutatott be.

Kivételes, nagy ünnepi esemény volt az orvosavató. A felavatott orvost a tanárok, támogatók és barátok verses formában köszöntötték az alkalom napjára keltezett nyomtatott kiadvánnyal. A Pápai Páriz Ferenc köszöntésére megjelent kötet – a Vota Solennia – 17 latin, görög, francia, magyar, német és román nyelven írt köszöntőverset tartalmaz.

A disszertáció első teljes magyar fordítása, melyet a Semmelweis Egyetem Szaknyelvi Intézetének munkatársai készítettek el, most jelenik meg az Orvosi Hetilapban. A Vota Solenniából mindössze hat üdvözlés jelent meg korábban magyarul. Az Erdélyi Múzeum-Egyesület szaklapja, az Orvostudományi Értesítő a teljes ünnepi kötetet bemutatja, Tóth István 1977-es fordításait kiegészítve a Semmelweis Egyetem Szaknyelvi Intézetének munkatársai által 2024-ben készített fordításokkal. Ily módon a két dokumentum magyar fordítása egyszerre jelenik meg – az egyik a legrégebbi anyaországi, a másik a legrégebbi erdélyi orvosi folyóiratban.

A marosvásárhelyi ünnepi megemlékezésen neves

MEGEMLÉKEZÉS
PÁPAI PÁRIZ FERENC
ORVOSDOKTORI ÉRTEKEZÉSÉNEK ÉS
DOKTORRÁ AVATÁSÁNAK
350 éves
ÉVFORDULÓJÁN

Buzogány Dezső
Babeş-Bolyai Tudományegyetem, Kolozsvár
Pápai-életrajz 1723-ból

Gordán Edina
Bethlen Gábor Dokumentációs Könyvtár, Nagyenyed
Pápai Páriz Ferenc kapcsolatai és a nagyenyedi református kollégium

Zenés intermezzo
közreműködik Ludescher Janka fuvolán

Bereczki Dániel
Semmelweis Egyetem, Budapest
Pápai Páriz Ferenc orvosi munkássága

Pelok Benedek
Pápai Páriz Ferenc Alapítvány, Székelyudvarhely
Pápai Páriz Ferenc hatása napjainkban: a nevével viselő Emlékdíj és Alapítvány

ÜNNEPI MEGEMLÉKEZÉS
A MAGYAR TUDOMÁNY NAPJA ERDÉLYBEN
RENDEZVÉNY KERETÉBEN

Időpont: 2024. december 4., 17 óra
Helyszín: Marosvásárhely, Kultúrpalota, Kisterem

Társzervező: Pápai Páriz Ferenc Alapítvány, Székelyudvarhely
Partner: Maros Megyei Tanács
1649-1716

meghívott előadók fogják bemutatni a peregrináció korát, Pápai Páriz Ferenc életútját, külföldi tanulmányait és nagyenyedi tevékenységét. Szó lesz a disszertáció és Pápai más műveinek ma is érdekes orvosi leírásairól, megállapításairól, majd a nevével viselő emlékdíj és alapítvány bemutatása zárja a rendezvényt.

Az emlékülésen korlátozott számban elérhető lesznek az Orvosi Hetilap és az Orvostudományi Értesítő fordításokat tartalmazó különnyomatai.

Több mint félszázan kerestek munkahelyet

(Folytatás az 1. oldalról)

szerdán délelőtt. Az eseményt az *Én is képes vagyok* című, a különleges igényű személyek elhelyezkedését célzó projekt keretében szervezték, amelynek támogatója a Maros Megyei Tanács.

Mint ismeretes, a törvény értelmében minden olyan cég, amelynek ötvennél több alkalmazottja van, köteles fogyatékkal élő személyt is alkalmazni, ellenkező esetben havonta bírságot kell befizessen az államkasszába. Ugyanakkor sok, fogyatékos besorolással rendelkező személy van, akik képesek bizonyos munkakörökben helyállni, és ezáltal a társadalom hasznos tagjainak érezhetik magukat.

A marosvásárhelyi Alpha Transilvană Alapítvány keretében működő Atrium Központ a munkaadók és munkaképes fogyatékkal élők között próbál közvetíteni, nemcsak az állásbörzék révén, hanem a mindennapokban is segít a sérült személyeknek, hogy munkát keressenek, tanácsot látja el őket, tartja a kapcsolatot a cégekkel, mi több, amennyiben a fogyatékkal élők

sikerül elhelyezkedni, azután is követi, és szükség esetén támogatja – mondta el megkeresésünkre Gianina Şerban, az Atrium Központ képviselője.

Az állásbörzével is az volt a cél, hogy lehetőséget teremtsenek a fogyatékkal élőknek munkát találni. Tavaly is volt ilyen kezdeményezésük, azon közel hetven személy vett részt, aki fogyatékosági besorolással rendelkezett, de munkaképes volt. A szerdai állásbörzén tíz cég képviselői voltak ott, többek között barkácsáruház, pékség, őrző-védő vállalat, sporttermékeket forgalmazó üzletlánc, autóalkatrészgyártó cég, levéltár, amelyek árufeltöltői, csomagolói, takarítói munkát ajánlottak, de alkatrészgyártásra és más gyári munkára, valamint telefonszolgálat-központba is kerestek munkaerőt. Gianina Şerban hozzátette, volt olyan személy, akit interjúra hívtak, hiszen a munkaadóknak fel kell mérniük, hogy megfelel-e az illető az elvárásnak, amit az adott munkakör feltételez.

Érdeklődésünkre, hogy tapasztalható-e nyitottság a munkaadók részéről, hogy fogyatékkal élőket

alkalmazzanak, az illetékes kifejtette, vannak cégek, amelyek kifejezetten elzárkóznak ettől, inkább

kifizetik a bírságot az államnak, de szerencsére vannak pozitív példák is, vállalkozások, amelyek nyitot-

tak erre, és a fogyatékkal élők, akiket alkalmaznak, sikeresen helyállnak az adott munkakörben.

NÉPÚJSÁG
ÖNÁLLÓ
MAROS MEGYEI NAPILAP
Kiadja az IMPRESS KFT.
FŐSZERKESZTŐ:
Karácsonyi Zsigmond
LAPSZERKESZTŐK:
Antalfi Imola
Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Antalfi Imola, Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálósy Piroška, Vajda György. **KORREKTŰRA:** Horváth Éva, Kiss Éva.
TÖRDELÉS: Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi.
FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. **REKLÁM-LAPTERJESZTÉS:** Madaras Éva Adrienn. **APRÓHIRDETÉS:** Petres Emilia.
Tel.: munkanapokon 9–14 óra között 0265-268-854, délután: 0728-082-259, e-mail: reklam@e-nepujas.ro.
SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. Internet: www.e-nepujas.ro E-mail: nepujas@e-nepujas.ro
Telefon: titkárság: 0265-266-780 és tel/fax: 0265-266-270. **Nyomda:** Palatino.
A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.
Előfizetés a postahivatalokban, postásoknál és a szerkesztőségben: 0728-082-259.
Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 9–15 óra, péntek: 9–14 óra, szombat, vasárnap: zárva.

ISSN 1220-3475 (print);
ISSN 1584-3238 (online)

SZERKESZTETTE:

NAGY MIKLÓS KUND

1660. sz., 2024. november 30.

Az elárasztott falu

Ha az ember ezt hallja, olvassa, sokfelé szállhat a gondolata, mifelénk azonban e szókapcsolat legtöbbször Bözödújfalú tragédiáját juttatja eszünkbe. A média számtalanszor foglalkozott vele, színmű, könyvek, tanulmányok is születtek róla. Rengeteg fotón is megörökítették, szinte szakadatlanul jelezve, hogyan alakult a település és a környék sorsa. Most frissiben egy budapesti kiállítás kapta ezt a címet. A kiváló marosvásárhelyi fotóművész, *Bálint Zsigmond* mutat be *Az elárasztott falu* címmel reprezentatív válogatást a Kolta Galériában az 1990 és 2024 között készített bözödújfalui felvételeiből. A fáradhatatlan fotográfus a helység és környéke elárasztásától kezdve több mint három évtizeden át nyomon követte az ott történeteket, minden eseményt, valamennyi változást igyekezett kamerájával rögzíteni, gazdag fotógyűjteménye révén a falu legújabbkori történelmének hű képi krónikása lett. Így nemcsak a pusztulást, szétszórátást, a helyi hagyományok megőrzését követhette nyomon, hanem a példás összefogást is, amelynek nyomán méltó emlékhely épült oda, és idén nyáron visszakerült helyére az Összetartozás templomának tornya is. Minderről alapos beszélgetés is zajlott a Háló Kulturális és Közösségi Központ szervezte ünnepélyes megnyitón, amelyen a kiállítóval anyaországi jeles fotós kollégája, *Haris László* folytatott párbeszédet. A tárlatot december 20-ig lehet megtekinteni.

Tárlatnyitó a budapesti Kolta Galériában 2024. november 14-én. Bálint Zsigmonddal (jobbra) Haris László beszélgetett

Forrás: B. Zs. fotótára

Költők estje a 30. marosvásárhelyi könyvvásáron

Zsákcák, csapdák, zöldutak az irodalomban

Nagy Székely Ildikó

Az irodalom útvesztői, szűkebb és tágasabb közterei, illetve veszélyzónái is felviláglantak a 30. Marosvásárhelyi Nemzetközi Könyvvásár hagyományosan csütörtök esti rendezvényén, a költők – ezúttal is telt ház – estjén a Nemzeti Színház Kistermében.

Az együttlét házigazdája, *André Ferenc* a felvidéki *Csehy Zoltánnal*, az idén első alkalommal kiosztott Kovács András Ferenc Költészet Díj nyertesével, a szatmári születésű, Marosvásárhelyen nevelkedett *Láng Orsolyával*, a szintén Szatmárnémetiből származó, Magyarországon élő, elsőkötetes *Locker Dáviddal* és a vásárhelyiek körében (és nem

csak) jól ismert *Markó Bélával* járta körbe a költői útkeresések lehetőségeit, egy *József Attila-idézetet* – „*Az én vezérem bensőmből vezérel!*” (Levegőt) – használva iránytűként.

Vonzalmak és szakítások

André Ferenc mindenekelőtt arról érdeklődött, hogy melyek voltak azok az irodalmi zsákcák, amelyekbe vendégei betévedtek az idők során.

– Én egy kritikátlan Kassák-rajongó voltam gimis koromban, és egy osztálytársnóm, amikor valakiről jellemzést kellett írni az iskolában, azt írta, hogy „az ismerősöm egy megrögzött avantgárd”, ez az ismerős pedig én voltam – árulta el *Csehy Zoltán*, majd arról mesélt, hogy a korai verseit egy irodalmi társaság *Szöcs Géza* számára akkor ismeretlen lírájához hasonlította.

– Az avantgárd volt tehát, ami felvillanyozott, de úgy érzem, hogy ebben a diskurzusban nem igazán tudtam olyan hangot találni, amilyent szerettem volna – összegzett a felvidéki alkotó.

– Ami a verset illeti, én mindenevő voltam – vette át a szót *Markó Béla*. – Ez nem azt jelenti, hogy ka-

maszkoromtól minden irányban elindultam volna, de ha visszatekintek a pályámra, akkor kiderül, hogy volt benne avantgárd is, szürrealizmus is, azelőtt félig kötött formájú, félrímes strófákra épülő verselés, majd egészen rendkívüli módon eljutottam a kötött formákhoz. Még az antik formákat is kipróbáltam, és nem lett belőle kudarc, csak éreztem, hogy valamiért ez nem az enyém. Sohasem gondoltam volna, hogy egy idő múlva évekig szinte kizárólag szonettek fogok írni, utána pedig újra szabadverset. A prózairás az, amire sosem éreztem készletést – nevezte meg a marosvásárhelyi költő az életművétől idegennek érzett műfajt.

Giccsek és „pálcikasztorik” után

Locker Dávid bevallotta, hogy 16 éves koráig nem sok köze volt a költészethez, a lírai alkotások helyett inkább a fantáziaregények vonzották, a tinédzserkori világfájdalom idején azonban a kezébe került egy *Tóth Árpád*-kötet.

– Megdöbbenő volt számomra, hogy a tanórákon kívül is létezik költészet. Szerelmes voltam és szomorú, és *Tóth Árpádnak* ez a csengő-bongó lírája, a noktürn hangulat nagyon jól passzolt az akkori – „holdvilágos” kamaszkori énemhez – idézte fel a verssel való első igazi találkozását a fiatal alkotó, aki az említett olvasmányélmény hatására rákapott a nyugatosok alkotásaira, a mai napig *Ady* és *Kosztolányi* az a két pólus, ami a gondolatvilágát mozgatja.

– A mai fiataloknak az hiányzik, hogy nincs intuitív katarzisélményük a versektől. Nekem volt – tette hozzá *Locker Dávid*, majd az irodalmi zsákcákra vonatkozó kérdésre

(Folytatás a 6. oldalon)

Költők estje a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Kistermében. A színen (balról): *André Ferenc*, *Csehy Zoltán*, *Markó Béla*, *Locker Dávid* és *Láng Orsolya*

Fotó: Nagy Tibor

Műfaji átjárások, tematikus összecsengések a VI. Gra-fo-media Szalonban

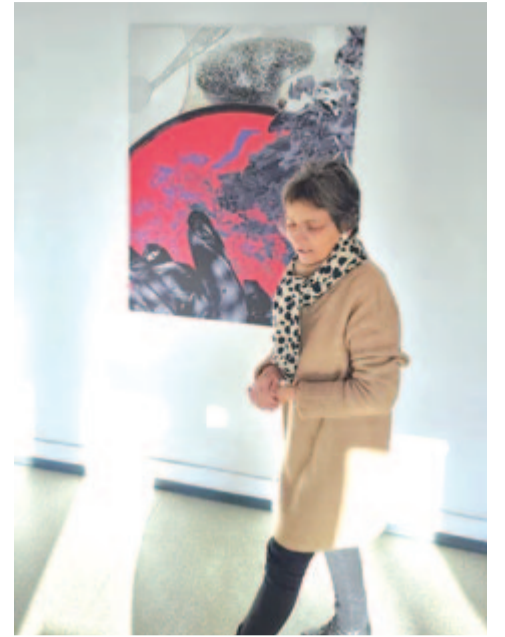
A címbe emelteknel jóval több jellegzetes-
séget is találhatnánk egy ilyen szabadon csa-
pongó, gazdag kiállítás jellemzésére, amilyen
a marosvásárhelyi Art Nouveau Galériában
november 19-én megnyílt Gra-fo-media Szalo-
n, de nagyon nehéz lenne olyan közös ne-
vezőt meghatározni, amely a teljes
felvonultatott grafikai, fotós és médiaművé-
szeti anyagra vonatkozhatna. Az ország 14
megyéjéből és 7 más államból – Amerikai
Egyesült Államok, Anglia, Dánia, Magyaror-
szág, Moldovai Köztársaság, Németország,
Svédország – neveztek be a tárlatra művé-
szek, szám szerint ötvenöt, és négy meghí-
vott alkotó is küldött a maga autonóm
művészete jegyében készült munkákat, vi-
szont a rendezvény egészére vonatkoztatva
talán leginkább a nyitás gondolata illik.
Számzerű tekintetben is, noha a félszáznál
valamivel több alkotó és felhozatala eltörpül
a mostanság sokat emlegetett 8. Székelyföldi
Grafikai Biennálé vagy a minap megnyitott
bukaresti XIII. Román Grafikai Szemle több
százas mutatószámai mellett. Mégis feltűnő
a mennyiségi gyarapodás, hiszen a korábbi-
akban a Maros megyei grafikusok mellett
máshonnan csak elvétve jelentkeztek kiállít-
ók. Beérni látszik tehát a Képzőművészek
Szövetsége Marosvásárhelyi Fiókjának az a

törekvése, hogy a más tájakon élő, dolgozó
művészeket is idecsalogassa ezekre a hagyomá-
nyteremtő, szakosodott eseményekre. A
növekvő létszám nyilván a minőségre is
kihat, természetesen pozitív értelemben,
amennyiben nem jár a szervezők igényessé-
gének csökkenésével. Nem járt, ezt nyugod-
tan kijelenthetjük annak a kitartó kurátori
következetességnek ismeretében is, amelyet
Puskai Sarolta, Mariana Șerban és a helybeli
kollégáikból összetevődő lelkes segítő csapa-
tuk évek óta tanúsít. Úgy tűnik, egyre profib-
ban szervezik meg a Szalont, ezt a kiállítás
kísérőanyaga, a plakátok, katalógusok minő-
ségileg dicsérhetőbb kivitelezése is érzel-
teti. Szóval nem túlzás azt állítani, hogy kezd
mind (el)ismertebbé válni a GRA-FO-
MEDIA. Annak ellenére, hogy évekre, sőt
évtizedekre visszamenőleg is olyan vélemé-
nyekkel lehetett találkozni, hogy Marosvásár-
hely művészeti élete a grafikában nem olyan
gyümölcsöző, mint egyéb ágakban, alfajok-
ban. A jelenlegi kiállítás ilyen vonatkozásban
is biztató jeleket mutat fel, és remélhető,
hogy a következő években is nő a Szalon
vonzása. Ma még persze az is jótékonyan nő-
veli a súlyát, hogy a festők, textilművészek,
grafikusok, sőt szobrászok is szívesen átruc-
cannak a grafika, a médiaművészet területére.

Remélhető, hogy továbbra is megmarad ez a
jó szokásuk. Mindnyájuk számára gyümöl-
csöző ez a tendencia. Az ihletforrások, a
mondandók kifogyhatatlanok. A Protest hívó
szó pedig, ami két évente határozza meg a
rendezvény elvárásait, tájainkon sajnos való-
színűleg még sokáig megőrzi aktualitását.

Idén viszont éppen a szabad témaválasztás
volt soron, ennek jegyében érkeztek az alkotá-
sok. Ezért is uralja egyértelműen a tárlatot
a változatosság. Ami leginkább szembetűnő,
az a vegyes technika dominanciája. Egybefo-
nódik múlt, jelen, jövő, ihletet nyújt emberi,
zoomorf és táj jellegű megnyilatkozás, szem-
besül egymással mítosz és valóság, figurális
és nonfigurális. Keveredik színes és fekete-
fehér, életre kel ősi technika és digitális eljá-
rás, szembesül urbánus és népi tematika.
Megragadnak szürreális, expresszív, lírai,
absztrakt stílusjegyek, erőteljes a groteszk
térhódítása. És jelen van a művésesség is. A mű-
vészetkedvelők ezt is, azt is megfigyelhetik
a régi és az új műfajok összefonódó forgatagá-
ban.

Mindenki találhat a kiállításon valami ér-

Puskai Sarolta kurátor saját grafikája előtt
Forrás: RKSZ Marosvásárhelyi Fiókja

Mariana Șerban kurátor műhelygyakorlatozó gyerekek között a tárlaton

Forrás: RKSZ Mv. Fiókja

Hideg Margit: Ab-ovo III.

Fotó: N.M.K.

deksességet, kuriózumot a maga számára.
Külön dicséret illeti a szervezők azon igye-
kezetét, hogy felkeltsék a gyerekek, a diákok

figyelmét a fa- és linómetszés iránt. Decem-
ber 13-ig még sokakat csalogathat a galériába
a VI. Gra-fo-media. (N.M.K.)

Élsőfőr varasbéka

Böloni Domokos

Gyanakvóan méregetem a négyemeletes
tömbházat, semmi baja. Furcsa, nyugtalanít.
Meg se kottyant neki a földrázkódás, ahogy
a fiacskám mondaná.

Késő este érkeztem haza a fővárosból. Ki-
gyúlt tekintettel faggatott az asszony: mesél-
jek. Mit meséljek? Láttad a tévében.

El lehet a szörnyűséget mesélni?

Most nem gondolok semmire. Nem gon-
dolkodok a romhalmazokra, a halottakra, a sebe-
sültekre, a borzalomra. Menekülésünkre.
Munkámra. A szállodára. A kocsi. A kirán-
dulókra. Hazahoztam őket, nem veszett oda
egy sem. Az a kettő, akit felpofoztam, mert
ki akarták törni az ablakot a pánikban, bocsá-
natot kért. Ne haragudjak. Nem haragszom.
Nem gondolok.

Semmire.

Személyesen, öregem, mi az, mi az?

Ki lehet ez? Veres Árpi. Még mindig veres,
pedig már szürke.

Mi az, konzolidálsz a blokkot? A tekinte-
teddel? Passzent úriember. Kontemplálja a
szocializmus vívmányait. Közben a kavics-
dombi negyedet népesíti. Itt lakik ugyanis.
Sebész. Irtózatossá viccei vannak.

Veres Árpia gondolok. Nincs lelki trauma-
m; de Veres Árpia gondolok.

Mekkora csikasz volt ez a Veres Árpi. Két
bicskát birtokolt, egy egészen picit s egy
hosszú élűt. A cukorgyárnál laktunk, ahol ma-
látszagú a csillagos ég. Anyuka kenyérért
küldött. A hármás szemétdombnál kisdolgoz-

tam, ahol a koldusok királyát mnegkoronáz-
ták; hogy aztán futok is tovább.

Valaki beleszűrt a bal combomba. Épp
csak egy csippenést nyit. Nagyt ugrottam.

Jöszte csak, parancsolta Veres Árpi. Min-
denki ismerte, felnőtteket is helybenhagyott
már. Odaremegetem.

Közelebb, malacka. Kismalacka, kisma-
lacka, mit hozott a mikulácska?

Asszisztenciája, négy vagy öt ördögsu-
hanc, heccre töltve rohíncselt.

Na, ne félj, fogott fülön. Egy kis operáció,
mi? Benne vagy? Mindig kikérjük a kedves
páciens véleményét!

I-igen, szepegtem, mert ismertem a szoká-
sát. Szenvedélyesen készült hivatására.
Finom kis jeleket metszett áldozata combjára,
ez a pecsét, mondta titokzatosan. Le vagy pe-
csételve, mint Puskásnak a jobb lába. Min-
denki tudta a telepen, hogy Öcsi azért rúg
csak a ballal, mert a jobb lövése: életveszély-
es. Mesés a sztori; mikor a kapust úgy re-
pítette be a hálóba, hogy szerencsétlenül
egyből kiszakadt a gyomra.

Ha volna idő, azon törném a fejem, mitévő
legyek, hogyan szabaduljak. Az a legjobb, ha
csak úgy, kapásból belefröccsentek egyet az
Árpi vigyorgó képébe a bütykös boxerrel.
(Otthon dugdostam, az apu szerszámosládá-
jában.) Esetleg lassan zsebre vágom a kezem,
majd villámgyorsan előrántom a rugós kést
(amelyről annyit álmodoztam). Életre-halálra!

Erre a tróger begazol. Azt rebege: b-barát-
tom, n-nem h-hittem volna, hogy ilyen g-gáj-
ner csóró vagy, te-te-tegezzük le egymást.

Úgy becsinál, hogy még az ilyen-t is pon-
tos jével makogja.

Picc-pöcc. Két mesterien finom mozdulat.
Milyen villámgyors a keze. És hogy csíp!
Megint a combomra.

Ekkor hirtelen elszánom magam. Árpi úr,
rebegeg felnőttes komolysággal. Árpi úr, ne
rajtam tölts ki a bosszúját, mert én kicsi va-
gyok, s Árpi úr pedig nagy. Nekem is van egy
jó kis bicskom, aztot én Árpi úrnak jándéko-
zom...

Kihalászom zsebemből a halfarkút, pedig
apunak sem adtam oda, mikor elhagyta vala-
hol a gyári kését.

Ó, te kis jóindulatú, te... emberszabású
makákó, tee...

Rögtön elengedi a fületem, elkapja a hal-
farkút. Milyen szép. Milyen pompás vacak.
Tényleg nekem ajándékozod?

Ha Árpi úr volnék, ezt mindig csakis jó
helyre dugnám, a titkos zsebembe, hogy
senki se tudja. Aztán, mikor... Ha véletlenül
a másik kettőt... nehogy... talán...

Szóval, ha azok elfogynának, akkor...

Jujj, de okkos. Meg se maradsz. Nna, próbá-
ljuk 'sza ki a szörszámocskádat!

Int a srácoknak, találnak egy hosszabb
deszkát a mindenféle hulladék között, be-
nyomják, mint valami karót, a büzlő sze-
méthe.

Odamadzagolnak.
Óld az oda, hé. Ha elhajolsz, hát direkt a
hasadba csapul a bicskád, mikulól!

Hölgyeim és uraim, ripacskodik az egyik
segédcsávó, most következik a híres-neveze-
tes késdobáló, Arkádió Pukkeró Rosszó,
nagy tapsot a mesterneceek!...

Emelyeg a gyomrom.
Figyelj, kukac. Pontosan a füled mellé cél-

zok. Ha csak miccentésnyit moccansz, úgy
belemegy a szájacskádba, hogy többé sosem
tudod kinyitni. Úgy bizony!

Most nekimenni, szétverni a gyilkos pofá-
ját... Nem mozdulok, nem mozdulok, kőből
vagyok, kőből vagyok... Ha rám dől a
mennyország, akkor is így állok... Nem
félek, nem rettegek!... Ha meg kell halnom,
akkor se. Akkor se, akkor se, akkor se...

Azt mondtam a buszon is. A kirándulók ki
akarnak rontani. Törnek az ablakot. Mon-
dom: nem mozdulunk. Ha ránk dől a menny-
ország, akkor sem. Minden centiméter
egyenlő a halállal.

De éppúgy reszkettem, éppúgy félttem,
mint akkor.

Dobja csak, Árpi úr. Nem mozdulok, ha a
föld belérendül, akkor se...

Elfűtöl az első rakéta. Húzd ki magad, sa-
vómalac.

Görbe a bicska, mondja végül rekedten.
Amikor elsziszegett az orrom előtt a halfarkú.

Árpi úr dühbe gurul. Bújj meg, morogja,
bújj meg.

Megbújok. Felemeli a lábát, vesz egy nagy
svungot, lóbál ide, lóbál tova, nem érdekli,
melyik lábra az

a pecsét.

Elterülök, mint egy varasbéka.
Na, szedjétek le. Összebugyogott, becsi-
nált a pondró...

A srácok erőltetetten nevetnek; az előadás
megbukott. Veres Árpi sértődötten elvonul.

Többször már nem kötött belém.

(Folytatás az 5. oldalon)

Zománcvarázs Birtalan Éva kiállításán

A tűzzománc szépsége, ragyogása feledtetni képes a műélvezet mögött meghúzódó komoly fizikai erőfeszítést, amelynek nyomán ezek a művészi szándéknak többféle képp is ellenálló, nehezen kezelhető anyagok és a belőlük készült színpompás, tűzben fogant alkotások elnyerik végső formájukat. A laikus egyszerűen csak élvezzi a zománcmunkák látványát, csillogását, készítőik viszont annál inkább meg tudják becsülni művüket, ha eszükbe jut létrehozásuk folyamata, és felsejlik előttük, mennyi foglalatosságot adott nekik a fém, az üveg, a szilikátok és más felhasznált kellekek sokasága, amíg a gondolat és a hozzávalók átlénygöltek tetszetős dísz- vagy műtárgyakká. Ezért is csodálkoztak sokan, amikor *Birtalan Vidra Éva* a 75. évét köszöntő egyéni kiállításának megnyitóján arról beszélt a marosvásárhelyi Bernády Házban, hogy búcsútárlaton vagyunk jelen, korára, egészségi állapotára tekintettel befejezi a tűzzománcozást. Ismerve rendkívüli energiáit, folyton munkára kész, tevékeny, örökmozgó karakterét, ezt a legtöbbben megkérdőjelezték, de a művész elmagyarázta,

Tallózó a műtárgyak között

Fotó: N.M.K.

körkörös megoldások jegyében villantja fel a tűzzománc dekoratív, látványformáló erejét és ennek ellentétét is, azt a ciklust, amely éppen a formabontásban találja meg a művészi szándék megvalósításának útját. Ez a kettősség másképpen is megmutatkozik. Egyfelől lenyűgözik a nézőt a régi hagyományokban, magyaros, népi motívumvilágban elmélyülő művek, másfelől meglepő hatással marasztalják a tájat, az építészeti örökségünket, az emberi érzelmeket, lelkiállapotokat hitelesen, de oldottabban, olykor szurrealista beütésekkel felmutató, érzékeltető zománccok. Ez a dualitás nyilván azzal is magyarázható, hogy Birtalan Évát mondhatni azonos mértékben foglalkoztatja a zománcozás mindkét nagy vonulata, a rekeszománc és a műfaj festői változata is. A kétféle megközelítés jól elkülönül egymástól, de nem könnyű eldönteni, ő maga melyik mellett tette le igazán a voksát. A festőiség is nagyon megfogta, és nincs miért csodálkoznunk ezen, hiszen művészi pályafutása kezdetén a festészet is csábí-

totta. A tárlaton ki is állította egy korai olajfestményét, amely arra vall, ezen a téren is lett volna mit keresnie. De jó, hogy a zománcozásban mélyülhetett el, ebben a különleges művészeti ágban teljesíthette ki tehetségét. Ebben kifutathatta művészi adottságait, valóra válthatta törekvéseit, családja is nagyban segítette, hogy ez így történhessen. Ennek is köszönhető, hogy próbálkozhatott újítással, kísérletezéssel is, amikor ez a szándék szólalt meg benne erősebben. A mostani tárlatán például arra is felfigyelhettünk, hogy időnként arra erősödik fel benne a készlet, hogy kilépjen a síkból, három dimenzióra váltsa a téma kivetítését. Ilyen tekintetben elég a madaras kompozícióira hivatkoznunk. De mindent megkapóan tetézi a virágos, növénymotívumos, indás megtermészeti szekvenciákat felvillantó zománccok sokasága, amelyeknek változatosságához a kellő leleménnyel megmintázott alaphordozók is hatásosan hozzájárulnak. Talán olvasni is jó minderről, de érdekesebb „élőben” megtapasztalni a galériában. A kiállítás garantáltan jó napot szerez látogatóinak a Bernády Házban. (N. M. K.)

Élsőfőr varasbéka

(Folytatás a 4. oldalról)

A bütökös boxert mindig magammal hordtam. Nagyon sokáig fenekedtem rá, hogy az első kínálkozó alkalommal kikészítem.

Hogyisne. A telepen miatta maradtam a le-sajnál, kiröhögött 'szeruszvarasbéka'.

Megint látom a tízemeletet. Ha négy-öt méterrel előbbre hajtok, ahogy kétségbeesve tanácsolták, máig alatta volnánk. Néhány kisebb törmelékdarab a kocsira hull, fokozva a pánikot.

Akkor pofoztam meg azt a két utast.

Jó a kocsiban, levegőnk is van, nem hatol be sok por. Nagy későre kigyúlnak a villanyok. Már ahol kigyúlhatnak.

Veres Áрпи, Veres Áрпи. Hogy eltűntél a te-lepről. Azt suttogták, javítóba vitték.

Hát egyszer csak ismét látom. Itt, a Kavicsondombon.

Emlékezett rám. Nem szólítom Áрпи úrnak. Sem doktor úrnak. Egyszer megfújtam a kocsija dűznijét. Új autóját magasan képzett haverok szakértik.

Söröztünk akkor. Mi maradt a vagányságából, hogy ilyeneket mond: derűvel fogadom a kozmosz hülyeségeit.

Aztán: nem érzem jól magam senkik között.

Vagy: mérhetetlenül sok magányra volna szükségem.

Hát csak fényesüljél, doki. Én a turisztikai hivatal sofőrje vagyok, külföldön már vagy féltucat-szor jártam, többet kontemplálok, mint uraságod.

Alig tudtam kievickélni a fővárosból. Vezetési dörzsöltségem csúcsa. Kihoztam a

busz nyáját, hazajöttünk. Az én munkám ennyi. Mások mentettek, mi rémüldöttünk. Azt hiszem, egy életre, a hátralevőre: elegendő lett a szörnyűségből.

Még mindig a tömbházat nézem, a miénket. Furcsa, meg sem repedt. Pedig nem kelte csodálkoznom, itt nem tett kárt a földrengés.

Nicsak, zöldül a pázsit. Holnap vasárnap: mozgósítjuk a lakókat. Szerettem egy tasak extra fűmagot is.

A fiam kijön a talpalatnyi erkélyre. A másodikon lakunk.

Mit csinálsz itt, apu? Gyere, mutatják a földrengést.

Elfördítom a fejem. Mutassák csak. Egy darabig nem ülök a képernyő elé.

A két felpofozott személy. Egyikük a bútorvállalat mérnöke, ahol a feleségem is dolgozik, a másikat nem ismerem. Leszálláskor zsebembe csúsztattak száz-száz lejt.

Honorálva a mit is.

A nagy öröme, hogy szerencsésen megúsztuk.

Mi volt itt, atyaisten, mikor hazaértünk. Könnyezve tapogatták az utasaimat, megvan-e, nem esett-e vajegy karcolás rajtuk...

Most nem fogadtam el. Máskor néha elveszem, van úgy, hogy roppant pimasz, követelőző társaság verődik össze, hozzák a kuporgatott lövét, minden boltocskába be-dugnak az orruk, aztán innen is elkészünk, s amoda sem érkezünk pontos időre, felborítják a rendet; na ezeket, mert amúgy sem bírnék velük, rendesen megvágom.

Nem jöhet ki a feleségem, váltásban dolgozik. Kicsifiam elcsacsogja: tudtak az érke-

zésünkről. Így igaz: Brassóból hazatelefonáltunk, megvagyunk, ne aggódjanak.

Na de apu, igazán. Tényleg nem jössz? Éppen most húznak ki egyet a romok alól. Olyan borzasztó. És milyen érdekes. Már kint is van, apu. Tizenkilenc éves. Él!

Lentről meresztem szemem az erkélyre, úgy társalgunk. Váratlan mozdulattal, mint egykor Veres Árpinak, az üres virágágyra vetem magam. Görnyedten, mintha ismét belém rúgtak volna. A gyerek csodálkozva hajol ki, nem érti.

Mihez hasonlítok? Kérem kuncogva.

Nem válaszol. Hideg a föld, érzem és élvezem. Valahová elszállt a papucsom. Talpam felveszi a föld áramát.

Milyen vagyok?

Nem szeretnék fölállni. Egyik-másik lakótárs ablakot nyit, pillog a kíváncsiság.

A gyerek végre elneveti magát.

Mint egy varasbéka, vágja ki magabiztosan. Kockás varasbéka, a házikabátodban.

Gyere fel, nézd meg magad a színes állatkártyáimon.

Végül, hogy mégsem mozdulok: ne légy már undok, mindjárt érkezik anyu, és elzaratja a tévét, mert „nem nekem való...”

Feltápáskodom. Szégyellhetném magam. Jövök, kiáltom. Szereld elő a színes kártyáidat.

Kissé féltem őt, másrészt jó, ha nem felejt

el. Akár úgy is, hogy az emlékezete majd másképp eleveníti fel ezeket az életkockákat.

Apu éppen hazaérkezett, meséli majd; nézzük a tévét, vidám és boldog, mert ő nem halt meg. Sokan elpusztultak, vajon milyen a halál. De az apáméknak szerencsésük volt, és apu éppen kacag, és azt mondja, nem nézi többé a tévét, de azért mégis minduntalan odasandít.

Nicsak: stikában leosont, és teljesen indokolatlanul a virággruppra ugrott! Lehet, hogy ilyen utóhatással jár az átélt trauma, lelkiileg megviseli az embereket. Úgy viselkedik, mint aki nem normális, miközben olyan, mint egy varasbéka a színes kártyámon...

Ez az emlék gyakran beugrik. Sokszor faggattam, de nem magyarázta meg.

Feljött a lakásba, a házi béke miatt; megmutattam a varasbékát, tetszett neki.

A békáról nemcsak apu jut eszembe, hanem az a tizenkilenc éves, aztán az az ötvenéves, aztán az a kisgyerek, pedig akit már úgy húztak ki a romok alól...

Ha ezt vagy ennek csak kis részét gondolja majd a fiam, az jó.

Visszacuppannék a gruppra, ha nem restellném magam.

Mégiscsak élsőfőr vagyok, írt rólam az újság is. Rövidesen felterjesztenek.

Zsákutcák, csapdák, zöldutak az irodalomban

(Folytatás a 3. oldalról)

visszatérve azt is elárulta, hogy Tóth Árpád nyomában „rohadt nagy giccseket” kezdett írni. Egy frissebb kudarcként említette a mohácsi vészről szóló modernista eposz megírásának tervét, mivel az lett volna a célja, hogy visszahódítsa „a nemzeti mitológiát a nacionalista giccstől”. Úgy érzi, ehhez egyelőre sem a politikai eszköztára, sem a kognitív mélysége nincs meg, de ez a jövőben még változhat.

Láng Orsolya rövidprózakkal kezdte alkotói pályáját, idővel azonban úgy találta, hogy ezek az írások „Bodor Adámba és Láng Zsoltba oltott pálcikasztorik”.

– Sokáig úgy éreztem, hogy a prózában sokkal inkább megtalálom a saját hangom, mint a versben, de ez fordítva sült el – ismerte el az alkotó, akit elsőéves egyetemistaként a kolozsvári '70-es évek Forrás-nemzedéke inspirált, és József Attila „mindekfölkött”, de aztán megtalálta magának Petri Györgyöt és Peer Krisztiánt is, az ő versbeszédük áll jelenleg közel hozzá.

– A prózát sem engedtem el, csak ez most számomra kicsit olyan másodhegedős, bár a verseim is elég prózaszerűek – tette hozzá Láng Orsolya.

A múzsa állásfoglalása

A második kérdéskörben André Ferenc azt tudakolta, hogy mennyire van jelen meghívottjai lírájában a közéletiség. Láng Orsolya kifejtette, hogy ez tőle távol áll, ő egy csoporton belül inkább egyénekhez kapcsolódik, de amikor a hozzá közel álló témákról, például a honvágyról ír, akkor a soraiból a közösség hangja is kihallatszik, ez azonban nem tudatos állásfoglalás. Locker Dávid elmondta, hogy őt is az alanyi költészet vitte a társadalmi érzékenység irányába, míg Markó Béla így foglalta össze álláspontját:

– Két óriási hibát követhetünk el, amivel megideologizáljuk a költészetet: az egyik az, ha azt állítjuk, hogy a versnek mindenképpen közéletinek kell lennie, hozzá kell szólnia a politikához; a másik, ha leszögezzük, hogy a költő ne politizáljon. Ez utóbbi kikötés mögött olyan ideológia van, ami félelmet is jelent (...). Nekem el kellett fogadnom, hogy a vers nem azért vers, mert bizonyos témákat szólaltat meg, hanem azért, mert a költőnek megvan a képessége arra, hogy másként szóljon bizonyos dolgokról.

Csehy Zoltán szerint az a fontos, hogy irritáljon a lírai szöveg, akkor a politikum is meg fogja találni.

Az átlépett határ elmozdulásai

A felolvasásokkal színesített eszmecsere végén André Ferenc azokról a veszélyhelyzetekről, zavaró tényezőkről kérdezte beszélgetőtársait, amelyeket egy költőnek érdemes elkerülnie.

Markó Béla szerint ott van a „vörös vonal”, ahol egy költő alárendeli magát egy ideológiai célnak, és ezt a hibát a legnagyobbak, például Petőfi és József Attila is elkövették. Utóbbi költőóriás Nyár című versének kétféle befejezése van, és a második pártpolitikai üzenettel bír.

– Én nagyon szeretem a költészetben a hibákat és az önkorrigeciókat, illetve a mások korrekcióit, a párbeszédet. Nagyon fontos a hibák beismerése. Ha az ember megtalálja a közös nevezőket akár egy szövegben is, az több támpontot tud nyújtani az olvasónak, sőt nekem is íróként. (...) A közéletiségnek is van szárnya – tette hozzá az elhangzottakhoz Láng Orsolya. Csehy Zoltán úgy vélte: ha jól van megírva egy szöveg, és megteremt az illúziót, akkor az olvasó hajlamos akármit elhinni és megbocsátani a költőnek.

Sánta Csaba egyéni kiállításának részlete a Maros Megyei Múzeumban

Fotó: N.M.K.

André Ferenc

Szókráter – avagy a Gutenberg-galaxis őrzői

(Törődök a 30. Marosvásárhelyi Nemzetközi Könyvvásár megnyitójára írt slam poetryből)

A vers felemel és a mélybe húz,

összetör és ápol.

Elnyel és aztán megrágná

viasköpi magából.

Megcsókol és szíven döf,

majd megcsókol újra.

Százszor cseszi el a neved,

százegyedikre megtanulja.

A vers a szkizofréniád, a csikorgó

paradoxonok benned,

letépi képzelt szárnyaid, mert

gyalog kell magadhoz közelebb menned.

Egy versben tíz évet leélsz,

amíg egy fél szakasz szalad.

A vers sötét árnyék és verejték

arcodon a maszkaró alatt.

A versben átkarollak a sodró tömegben,

és aztán elszalasztalak.

A vers a haldokló és a hordagy.

A vers – sebtapasztalat.

Hát itt vagyok most Marosvásárhelyen,

hogy a hosszú sorok közt ne tévedj el.

Itt vagyok és gyógyítani jöttem:

szókrátétellel.

Nagy Attila

Hóharmat

Hóharmat a frissen nőtt fűszálakon

Nyugszik a lét pirosító tűpárnákon

Nem kering benne most sem vér sem álom

Figyelem: elsuhan emlékem egy szárnyon

Hajnali minden még – alszik mint telente

A medvebundás kedv is mely tisztul reggelente

Alszik a város – és csendjén a harmat

Nem éled már senki és semmi ami marhat

2024. november 17.

Sánta Csaba bronz kispasztikája

Az angyal próbaútja

Sebestyén Mihály

A friss tavaszi égből egy angyal szállt le Vimpác Delemir elé. A dolog a buszmegállóban történt délelőtt, amikor rendszerint a nyugdíjasok töltik meg az ingyenbuszokat, és az üzletekben a közlekedési számlákat fizetik. A teraszok tele vannak beszélgető öregekkel és munkanélküli szépasszonyokkal. Ám ebben az időpontban senki sem tartózkodott a megállóban, Vimpác Delemir már éppen le akart ereszkedni a sárgásra lakkozott padra, amikor a szárnyuhogást meghallotta.

Nem, ez mégsem lehet az autóbusz, bármilyen übermodern társasgépkocsikat is szerzett be a minap európai kölcsönből (vissza nem térítendő, az áldóját!) a város elöljárósága, és különben is félkor esedékes a 141-es.

Az angyal pontosan Vimpác D. előtt ereszkedett le, összecsapta a szárnyait, hogy a rápatadt port és/vagy füstkorot, ködromyot lerázza. Gyakorlottan, minden különösebb idegesség nélkül cselekedte meg, hiszen már megszokhatta – gondolta V. D. –, hogy a modern városok egyáltalán nem gyöngyharmattal kedveskednek a leszálló égieknek, akik minden tiltás és óvás ellenére lemerészkednek a nyüzsgő metropoliszok szivgödörbe ima nélkül is.

Zavarában nem is tudta, miként köszöntse a jövevényt, ezért azt kérdezte: Ön is a 141-esre vár? Majd hozzátette magyarázólag, hiszen az angyalok mégiscsak járatlanok a város nemrég kialakított (gyakran változtatott és szomorú kísérletekbe kudarcoló) közlekedési mentrendjében. Csak félkor érkezik, fél tizenegykor, közép-európai időszámítás szerint.

Az angyal elmosolyodott. Tudom, válaszolta anélkül, hogy a szája megnyílt volna. Vimpác mégis értette, tudta, hogy válaszolt neki az angyal. Köszönöm. Szólítson Angelusnak, mutatkozott be ráadásul az újdonsült ismerős.

Vimpác vagyok, izé... Delemir – vizonozta az Angelust.

Tudja, az anyám hóbertójából adtak ilyen furcsa nevet nekem... Ne erőlködjön, barátom, mindent tudok magáról.

Valamilyen felsőbb hatóságtól tetszett jönni Angelus úrnak?

Az angyal ismét elmosolyodott, holott arcizma sem rándult. Mintha élvezte volna V. D. zavarát. Szemét nem vette le a buszmegállóban várakozó városi polgárról, csak intett, hogy kövesse. Bár fontos dolgokat bízott rá a felesége, ezért akart kikocsikázni egy városszéli nagyáruházba, aztán meg be kellett volna néznie az okmányirodába is, mindig van valami halaszthatatlan baromság, ami nem várhat, utolsó határidő ma éjfél, holnap már elvezethet az ember kedvezményeket, lemarad egy leárazásról, előnyös gyógyszerári kedvezményről, melyet a törzsvásárlók számára rendszeresítettek, megsúgták neki, hogy nézzen be a nap folyamán. Szó nélkül követte az angyalt. Nem érzett kényszert, könnyedén lépkedett, pedig az utóbbi időben sokat fájt a lába, a térde nehezen hajlik, szinte kattant a fel- és leüléseknél, a lépcsőt teletalppal veszi ereszkedéskor, már arra is gondolt, hogy sétabo-

tot szerez, öregurasan fog sétálgatni, de szégyellte volna a bérház többi lakója előtt, akiknek mindig olyan erősnek és kikezdhettek lennének mutatta magát, nem akart még a bicegő aggok sorába tartozni.

Kiléptek a főutcára. Az angyal mögött haladt. Nem tartotta ilendőnek, hogy egy sorban meneteljen a küldőnccel. Mert bizonyos valamilyen nagy jelentőségű feladatot hozott magával, Vimpác Delemirnek küldetése van az emberiség számára. Ismerősei, de maga az egész város is bizonyára ámuldozni fog hamarosan, hogy pontosan őrá, egy egyszerű emberre, a Multisurc és Lábtörők Kft. friss nyugdíjasára esett az ég választása, nem azokra a mindig fennforgó divatos majmokra, nagymenő sajtfejúekre, ostoba tankerületi főigazgatókra, közüzemi svihákokra. Folytathatná a sort, de valószínűleg az angyal megróná, hogy ennyi gonoszat képes összehordani városfeleire. Hiszen könnyen elképzelhető, hogy a lelkébe lát, a fejében minden aggály nélkül könnyedén kotorászik.

A küldetés nem lehet valami szokványos feladat, mondjuk, megmenteni egy hazugságon fogott kamaszt a szülői fenytől, összehozni egy randit epekedő szerelmeseknek. Találatni egy vak koldussal három Lajos-aranyat. (Ez meg hogy jutott eszébe, kérdezte magától, mikor még soha nem látott sem Lajos-, sem Napoleon-aranyat.) Oh, ennél magasztosabb kell legyen a megbízás, elvégre ő igazán minden áldozatra képes, hiszen ezúttal is a délelőtti közös kávézásról mondott le, amelyet barátaival szerdánként rendszeresen megejtettek a főtéri Csintalan palacsintában. Mindig lemond a délutáni alvásról, ha a házimunkában szükség van a szakértelmére, pedig az a kis szundi, nos, az a fiatalság titka, meggyőződése szerint. Sőt a múltkor is...

Lassított a léptein. Pedig egyáltalán nem volt fáradt. Könnyű volt, mint ezelőtt ötven évvel, rég nem érzett ilyen szabad és tágas perceket.

Milyen szép ez a város. Tavasz van. Eddig valahogy észre sem vette. Ráérősen szénézett.

A forgalom nem volt erős ebben az órában, ennek ellenére ők mindenütt zöldutak kaptak, az angyal közeledtére a lámpák azonnal váltottak. Csakis nekik volt szabad átjárásuk. A többség álldogált, valószínűleg nem vették észre a megváltozott jelzőfényt.

Ezen annyira elcsodálkozott, hogy jócskán lemaradt vezérétől. Ekkor hajtott be a körforgalomba egy hatalmas tíztonnás kamion, amelyet egy részeg szerb sofőr vezetett. Bosszús volt, mert félnapos késését a megbízók szigorúan meg fogják torolni. A romlandó áru a teherterben már jócskán felföhett, ezért beletaposott a gázbá, gyorsított, és halálra gázolta a zebrán elbambult Vimpác Delemirt.

A próbaidős angyal hátrasandított. Nem látta V. D.-t, ezért megfordult. Egy pillanatig megdöbbsent, felnézett az égre, de nem süjtött villámokkal a felsőbbég. A történetek ellenére bíznak benne. Megkönnyebbülten felsőhajtott. Kapott még egy esélyt. Újabb földi halandó után nézett a közlekedő tömegben.

Segítünk a mozgóurna igénylésében!

Az RMDSZ marosvásárhelyi szervezete a december elsejei parlamenti választásokon is segít az urnaigénylésben azoknak, akik egészségi állapotuk miatt nem vehetnek részt személyesen a szavazáson.

Ebbe a kategóriába tartoznak a beteg vagy utazásra képtelen, kórházban tartózkodó, idősotthonban vagy más állami/magán intézményben élő, valamint a fogvatartott személyek.

– *Mi szükséges a kérés leadásához?*

– Az írott kéréshez (formanyomtatványt biztosít a szervezet) mellékelni kell a betegséget, mozgásképtelenséget igazoló orvosi dokumentumok másolatát (NEM feltétlenül szükséges háziorvosi igazolás, ha van más okirat, amivel igazolni tudja a betegségét; a dokumentumon NEM feltétlenül kell szerepelnie a „persoană netransportabilă” kifejezésnek sem).

Az írott kérésnek tartalmaznia kell az igénylő teljes hivatalos nevét (ahogyan a személyi igazolványban szerepel), személyi számát (CNP), állandó vagy ideigle-

nes (flotant) lakhelyét, a személyi igazolvány adatait (seria și număr buletin), a konkrét tartózkodási hely címét, ahova kérik a mozgóurnát, a telefonszámot, a kérelmező által kézzel írt keltezt (kérelem dátumát) és az igénylő saját kezű aláírását.

Fontos: Az igénylést az orvosi dokumentum másolatával együtt bárki leadhatja az igénylő helyett.

Ha jelezne igényét a szervezetnek vagy bármilyen kérdése van, keresse kollegánunkat a következő telefonszámon: 0753-665-562. A segélyhíváshoz reggel 9 és délután 16 óra között lehet folyamodni.

Az RMDSZ marosvásárhelyi szervezetének elnöke

Először a színházban

A Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata a közelgő ünnepek alkalmából *Először a színházban* címmel indít kampányt mindazok számára, akik eddig a társulat egyetlen előadására sem jutottak el.

November 28-tól december 31-ig várjuk azon érdeklődők jelentkezését, akiknek eddig még soha nem volt alkalmuk ellátogatni a társulat előadásaira. A megadott időszakban a jelentkezési űrlapot kitöltőknek egy-egy ingyenes, kétegyeséges szabadbérletet adunk, melyet 2025. január 20-á után személyesen lehet érvényesíteni a színház nagytermi jegypénztárában. Az űrlap az alábbi linken érhető el:

<https://nemzetiszinhaz.ro/eloszor-a-szinhazban/>

Az Először a színházban kampány bérletei – előzetes egyeztetést követően – kizárólag a Tompa Miklós Társulat előadásaira használható fel (a vendég- és bemutató előadások kivételével) 2025. július 1-jéig.

A szabadbérleteket a jelentkezési űrlap alapján állítjuk ki; kérjük, figyeljenek a pontos névmegjelölésre, és kerüljék az elírás!

Jelentkezési határidő: 2024. december 31.

További információkért keressék fel honlapunkat – www.nemzetiszinhaz.ro –, valamint Facebook-oldalunkat!

Színház – jobb velem!

ELŐSZÖR A SZÍNHÁZBAN

A MAROSVÁSÁRHELYI NEMZETI SZÍNHÁZ TOMPA MIKLÓS TÁRSULATÁNAK AJÁNDÉKA

JELENTKEZÉS: DECEMBER 31-IG

TOVÁBBI RÉSZLETEK:

FONTOS TELEFONSZÁMOK

• Romtelecom-tudakozó – információ - 0766-121-234	• Áramszolgáltató vállalat - 0800-500-929
• Központosított ügyelet (Rendőrség, Tűzoltóság, SMURD, Csendőrség, Mentőállomás): 112	- vidék - 0265/929
• Rendőrség - 0265/202-305	• Delgaz Grid - 0265/200-928
• SMURD (betegekkel kapcsolatos információk) - 0265/210-110	- 0800/800 928
• Sürgősségi szolgálat: - gyermekeknek - 0265/210-177	• Aquaserv: - hideg víz-csatorna - 0265/215-702
Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal - 0265/268-330	- közönségszolgálat - 0265/208-888
GYULAFEHÉRVÁRI CARITAS, otthon gondozó szolgálat, 8–16 óra között: - 0736-883-110	- központ - 0265/208-800
• Optika-Optofarm - 0265/212-304	- 08008-208-888
- 0265/312 436	• Fogasztóvédelmi hivatal - 0265/254-625
- 0265/250-120	• Vasútállomás - 0265/236-284
• Optolens szemsebész - 0265/263-351	• Vili Kft.: temetkezés, segélyintézés (0-24 óra), professzionális balzsamozás
• Dora Optics - 0733-553-976	Nemzetközi halottszállítás - 0265/215-119
• Dora Medicals - 0265/212-971	- 0744-282-710
• Radiológia, echográfia Dr. Jeremiás István - 0265/222- 446	• Alkony Kft. temetkezés (24 ó.) - 0265/263-865
• Prefektúra - 0265/266-801	koporsók, kellékek, - 0745-606-215
• DIGI - 0365/400-401	koszorúk - 0745-606-269
- 0365/400-404	és halottszállítás - 0758-047-604
	• Maros megyei RMDSZ - 0265/264-442
	- 0265/262-907

Méltányos reklámdíj fejében
állandó szereplője lehet
a FONTOS TELEFONSZÁMOK
rovatnak.
Várjuk jelentkezését
a 0265/268 854-es
telefonon.

A hirdetési rovatban megjelent közlemények, reklámok tartalmáért a hirdetésfeladó vállalja a felelősséget!

ELHALÁLOZÁS

„Annyira akartam élni, a betegséget legyőzni, búcsúztam volna tőletek, de erőm nem engedett, így búcsú nélkül szívetekben tovább élhetek.”

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy a szeretett édesanya, nagymama, dédi, testvér, anyós, anyatárs, sógornó, rokon, jó szomszéd, kollégáné,

TAKÁCS PIROSKA
a bõrgyár volt dolgozója

2024. november 28-án, életének 82. évében hosszú betegség után megpihent.

Drága halottunk temetése hétfőn, december 2-án 14 órakor lesz a református temetőben. Emléke legyen áldott!

Gyászoló szerettei. (22556-I)

Földes László Hobo: 31 éve van otthonom

Nem gondoltam volna, hogy 79 éves koromban ilyen szeretetet érek majd, mint például a feleségem iránt – vallotta be Földes László Hobo az M2 Petőfi TV Esti Kornél című műsorának vendégeként, ahol életét, pályáját összegző interjúját adott közelgő jubileumi születésnapjára koncertje kapcsán. A megszámlálhatatlan fellépést maga mögött tudó művész azt is elárulta, a mai napig izgul minden előadás előtt.

Februárban lesz 80 éves Földes László Hobo, a Kossuth-díjas zeneszerző, előadóművész a jeles napot egy nagykoncerttel ünnepli a Papp László Budapest Sportarénában. A Petőfi Zenei Díj 2024-es életműdíjasa ennek kapcsán árulta el az Esti Kornél vendégeként, hogy hallhat majd a közönség olyan dalokat is, amelyeket még nem játszott. „Mindig izgulok, minden előadás előtt. Nem a közönség, hanem magam miatt, hogy meg tudok-e felelni annak, amit csinálok, másrészt annak, amit várnak tőlem” – fogalmazott. Elmesélte, volt már faluban 43 ember előtt verset mondani, és állt már több mint tízezer ember előtt is, de számára az érzés ugyanaz. „A dolog élet-halálra megy, ha majd nem lesz hozzá kedvem, abbahagyom” – tette hozzá. Azt is bevallotta, nehéz néha kezelnie azt a mennyiségű szeretetet, amit kap az emberektől. Amikor egy erdélyi kisvárosban magyar gyerekekkel találkozott, olyan fogadtatásban részesült, hogy érzelmei palástolásában nagy segítségére volt napszemüvege. Pályája, élete főbb pillérének,

Fotó: MTI/Kovács Tamás

meghatározó eseményeinek bemutatása mellett a beszélgetés során családjára is kitért, óriási ajándéknak, a világ legszebb dolgának nevezve feleségét és két gyermekét. „31 éve van otthonom, előtte csak lakások voltak, ahol laktam. Akármilyen hobó, csavargó vagyok, van hova hazatérnem, ahol olyan emberek várnak, akik szeretnek, és akiket viszontszerethetek. Nem gondoltam volna, hogy 79 éves koromban ilyen szeretetet érek majd,

mint például a feleségem iránt” – vallotta be. Hozzátette, érték magánéletében tragédiák, balsikerek, vereségek és csalódások. „Az emberismeretem nem nulla, hanem mínusz, így könnyű volt átverni, de az élet kárpótol a családdal, az emberek szeretetével és azzal, hogy azt csinálhatom, amit szeretek, és ebben a családomnak van a legnagyobb szerepe.”

A teljes beszélgetés újranézhető az Esti Kornél Média-klikk-oldalán.

**CSÁRDÁSKIRÁLYNŐ
ÉS A TÖBBIÉK**

Fellépők:

Oszvald Marika Peller Károly Szolnoki Tibor Zsádon Andrea

Marosvásárhely
2024. December 3., 19⁰⁰ óra
Kultúrpalota

Jegyek elővételben vásárolhatók
a Kultúrpalota jegypénztárában.

Újdonságok a
Kobak könyvesboltokban:

**Valérie Perrin
Másodvirágzás**

**Valérie Perrin
A vasárnap koldusai**

Keresse fel kávézónkat
a vásárhelyi
könyvesboltban!

Marosvásárhely, Győzelem tér 18.szám
Szászrégen, Mihai Viteazu út 15.szám

ETV
ERDÉLY TV

**ÜZENET
SZERETETTEL
VASÁRNAP 13:30**

ÜZENJEN ÖN IS
ERDÉLY LEGNÉPSZERŰBB
KÍVÁNSÁGMŰSORÁBAN!

Megjelent!

A TARTALOMBÓL:

Hol volt a székely őshaza?
Világhírű baritonunk hazatért
Leányélet száz éve
A Gyimesektől Indiáig
Mi fért egy kelengyés ládába?
Solymászok régen és ma
A székelyruha felcsíki fellegvára
Szekelyföld hetedik csodája
A székely nyúltól az erdélyi kopóig
Régi és újabb erdélyi receptek
Kézdiszék fürdői
Bivalyfejő lelkipásztor

Szekelyföld Kincsestára

Ára 32 lej • Keresse a Matula Média partnereinél,
a lapárusoknál és az ismertebb könyvesboltokban,
vagy rendelje meg online: magyarlapok.ro/shop
www.facebook.com/SzekelyKalendarium

rádió
fafa
Maroszek

Marosvásárhely 88.0

Segesvár 104.3

Szászrégen 94.7

Szováta 102.0

médiatér

Spălătorie și detailing auto
Beltrand

autómosó és -kozmetika

– külső-belső tisztítás
– kárpittisztítás, polírozás, viaszozás

**Marosvásárhely
Predeal u. 97 sz.**

Telefon: 0265/223-902
0740-393-060

**Marosvásárhelyi
Rádió
Románia**

**96 FM
106,8 FM
1323 AM**

www.marosvasarhelyiradio.ro

CityTV
MAROSVÁSÁRHELY

**MAGYAR NYELVŰ ADÁS
KEDD, PÉNTEK 19:00 ÓRA**

**228-as
a DIGI hálózatban**